

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Amos, Abdiam, Et Ionam Prophetas, Commentarij
Francisci Lamberti Auenionensis**

Lambert, François

Argentorati, 1525

VD16 B 3868

Quid faciet populus, ubi principes & magistatus, Dei sermonibus
contradicunt. Capvt XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35983

FRANC LAMB. IN IONAM

rem Antichristi, & Synagogæ eius damnatiſimæ, &
Christum & sanctam Eccleſiam eius condemnant.

Vidi enim nouissime, edictum unum cuiusdam Princi-
pis, ex his q̄ Antichristi partes agunt, qui omnia iuxta ue-
ritatem Dei, nunc aut scribuntur aut prædicantur, tanta
crudelitate interdicit, ut non putem Neronem, Dioclecia-
num, aut quēuis tyrannorum, magis deſeuiffe in ueritātē
& Eccleſiam Christi, quā n̄ ſuo illo edicto fecit hic nouus
tyrannus, & hostis Christi. In fine autem ipſius, quid pu-
tas eum poſuiffe, ut iuſtificet ſeipſum? Putaſne, quod uel
pilum quidē ē diuinis scriptis adſumferit? Nihil omnino.
Sed pro ratione peremptoria, ita inſanuſ homo concluſit.
Quia ſic nobis placet. O inſaniam nullatenus ferendam.
Quia ita placet oculis huius excēcatiſimi uermiculi, uult
interdicere uerbum Dei populo, ſuper quo Dei uice mini-
ſter poſitus eſt. Nonne ministrorum eſt facere, ut Domi-
norū iuſſiones impleantur? Sed in proximo eſt iudicium
tuum, homo perdiſte, & niſi mox reſiueris, & te et tuos,
ſempiterna perditio manet. Quod autem tibi dicimus, oēs
qui tuam inſaniam imitātur, ſibi dictum non dubitent.

Quid faciet populus, ubi principes
& magiſt̄atus, Dei ſermoni
bus contradicunt.

C A P U T

XV.

Obediendum

Obediendum est Principibus, etiam Dyscolis, sed non nisi in Christo IES V. Ergo in his que Domini IES V Christi legibus aduersatur, est nulla tenus adquiescendum. ideo obserua, quod si fidelis uiuit in terris Principum infidelium, & qui non habentur pro fidibus, etiam si eum mori opus sit, seruare debet legem Domini, orans pro conuersione & salute eorum. Si autem Princeps habetur pro fidei, & fratre, id est, Christianus nominatur, et non uult adquiescere sanis sermonibus Domini, sed uult ut populus cui praest, contemptis Domini IES V Christi legibus, Antichristo cohæreat, tum cogredi debet fidelium Ecclesia, & illum sicut fratrem (frater namque uocatur, etiam si coram Domino sit minime) commonesfacere, ut respiccat. Nam uero ut frater, Ecclesia iudicio et uerbo Dei, secundum quod solu iudicat, est subiectus. Quod si continebit, est ab omnibus habendus sicut ethnicus, & fugienda est omnino conuersatio eius, ut de criminosis Paulus ait. 1. Corin. 5. Nonne etiam hactenus multis Synodus fuit definitum, filium perditum, sede imperij sui priuandum, si hereticus conuinceretur? Quod si fieret, et de ipso, & de uniuersis Principibus, qui pro fratribus, id est, Christianis habentur, damnare minime possemus. Ecclesia ene tota, cuiuslibet regionis, in omnes filios suos habet ex Dei uerbo potestatem, cuius filii sunt omnes Christiani, etiam Reges & quicunque Principes. Ergo dum causa subest, hoc est, dum non uult Dei sermonem seruare, neque seruari a populo suo.

FRANC. LAMB. IN IONAM

populo suo, potest à tota Ecclesia separari in tempus, &
si obstinatus est, amoueri.

Audio quosdam, certe perperam dicentes, quod dum
Principes aut alij è fidelibus, aliter uiuunt quàm oporteat
Christianos, non iam fratres sunt, et ideo sicut cum meris
gentibus, est cum illis conuersandum. Sed salua eorum
pace, non est ita. Frustra enim Paulus: 1. Corin. 5. iussisset
separari à fideliūm reliquorūm conuersatione, crimino
sos, qui fratres, id est, Christiani nominabantur, si uolebat
cum eis conuersari, quasi cum Eithnicis & Gentibus. At
de his alibi plura.

Nemo tamen putet ex prescriptis, quòd dicam exer-
citum congregandum, aut arma sumenda, ut separetur,
aut excommunicetur pseudochristianus Princeps. Nam
ubi tota Ecclesia fratrum, id est, Christianorum, non con-
ueniret in idem, & non posset christiana excommunicati-
one, compescere insaniam principum huiusmodi, tum ui-
derit fidelium quisque, ut quantum ad eum spectat, uitet
eorum communionem, & ne propter eos, deficiat ab elo-
quijs Dei altissimi. Si quid præcipiūt, & nō aduersatur
uerbo Dei, illis pareant, & tributa reddant, sed alioqui
nihil habeant commune cum eis. Absit autem, ut dicam eis
eos proinde gladios aut arma sumere posse, in hanc rem.
Arma quippe militie nostræ non sunt carnalia. Veh uel
adulatoribus Principum, qui eos primum, & per eos de-
mum, omnes populos illis subiectos perdunt. Sed potens
es domine,

ALLEGORIAE.

144

es DOMINE, & ueritas tua in circuitu tuo.
Disipa omnes conuentus hostium tuorum, ut ubique regnet ueritas tua, et fiat regnum huius mundi tuum, ac Christi tui in sempiternum
Amen.

Commentariorum Francisci Lamberti
Auenionensis in librum Ione
Prophetæ, ac Allegoriarum in cunctem,

FINIS.

ARGENTORATI APVD IO
HANNEM HERVAGIVM
MENSE IUNIOAN.
M. D. XXV.